

תת"ע 2265/10/13 - מדינת ישראל נגד מוניק אלמישאלי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 מרץ 2014

תת"ע 2265-10-13 מדינת ישראל נ' אלמישאלי

בפני כב' השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
מוניק אלמישאלי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד תייסיר

ב"כ הנאשמת: עו"ד ערן בר אור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות נשוא כתב האישום.

הנאשמת הוציאה רישיון נהיגה בשנת 2007, אותה עת רישיון הנהיגה שלה סווג כרישיון המתיר נהיגה באופנוע שנפח מנועו הוא עד 500 סמ"ק. הנאשמת רכשה אופנוע שנפח מנועו 498 סמ"ק, נהגה עליו כאשר בשלב מסוים שונה סיווג הרישיונות בארץ, תוך התאמה לתקינה האירופאית. כתוצאה מכך, שונה סיווג רישיונה של הנאשמת לסוג A1 המתייחס להספק המנוע ולא לנפחו.

דא עקא, שהנאשמת, כמו כנראה רבים אחרים, לא הועמדה על משמעות השינוי של רישיון הנהיגה. בנוסף, וכאילו לא די בכך, מי שקיבל רישיון נהיגה מהסוג בו אחזה הנאשמת, התירו לו הוראות המעבר של התיקון לחוק, להמשיך לנהוג על אופנוע בהספק של עד 54.4 KW כמופיע בתקנות. לביהמ"ש הוגש העתק רישיון הנהיגה בו אחזה הנאשמת שהתיר לה לנהוג באופנוע עד 500 סמ"ק, העתק תעודת ביטוח שהוציאה, העתק רישיון הרכב של האופנוע עליו נהגה.

מתחם הענישה ההולם בענייננו הוא נע בין עונש של 3 חודשי פסילה בפועל ל- 18 חודשי פסילה בפועל לצד מרכיבי עמוד 1

ענישה נוספים ביניהם מאסר ומאסר מותנה - הכל לפי נסיבות ביצוע העבירה, טיבו של "המעשה" ונתוניו של "העושה", כגון עבר תעבורתי פלילי וכיוצא באלה.

עם זאת, בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ג, סבור אני כי בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש לקחת בחשבון שיקול נוסף והנוגע לקיומה של הגנה מן הצדק החלה בעניינו לטעמי, לפי פסיקתו של ביהמ"ש העליון (ראה ע"פ 4855/02 מ"י נ' איתמר בורוביץ) נפסק, כי הגנה זו, יכול שתקום לנאשם, גם בשלב מתן גזר הדין.

במקרה שבפניי, סבורני כי מתקיימות נסיבות חריגות למדי אשר עניין נסיבות שאינם קשורות בביצוע העבירה, אותם ביהמ"ש חייב לשקול בבואו לגזור את עונשו של הנאשם עפ"י הוראותיו של סעיף 40 יא לחוק העונשין.

מדובר בנאשמת אשר אחזה ברישיון נהיגה תקף לאופנוע בו נהגה והשינוי שנעשה, נעשה באופן אשר יש בו חשש, כי גרם במידה מסוימת, לכשלונה של הנאשמת ולביצוע העבירה. יצוין, כי כאשר נעצרה הנאשמת, תגובתה הספונטנית המידית היתה "הטעו אותי". אמת, אי ידיעת החוק אינה הגנה, אך כאן לא מדובר באי ידיעה, הנאשמת אחזה בשלב מסוים ברישיון נהיגה תקף לאופנוע, אליבא דכולי עלמא, ורק עקב שינוי תקינה, שונה סיווגו. השינוי, כולל הוראות המעבר, היו מבלבלות, וטעותה של הנאשמת בנסיבות אלה, נוכח המסמכים שהוגשו לי, מקימות לה הגנה מן הצדק, בדמות התערבות לקולא בעושה.

לכן, סבורני כי בנסיבות מיוחדות אלה, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם וזאת אני סומך על הוראותיו של סעיף 40 יא (9) לחוק העונשין המחייב את ביהמ"ש לשקול, בין היתר, גם את התנהגות רשויות אכיפת החוק. יצוין, כי בהלכת בורוביץ הוטעם, כי ההגנה תעמוד לנאשם, גם המדינה לא המתכוון, פעלה לקיפוח זכויותיו, או התרשלה.

בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשמת שהינה ילידת 1978, הוציאה רישיון נהיגה בשנת 2007, צברה לחובתה בסך הכל 3 הרשעות קודמות מסוג ברירת משפט ושלושתן עוסקות בעבירה של החניית רכב.

בנוסף, לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות הקשות ביותר של הנאשמת שהינה בעלת נכות צמיתה של 45% עקב עיוורון בעין אחת.

אשר על כן, בנסיבות חריגות אלה, אני מוצא לחרוג ממתחם הענישה ההולם וגוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. חודש פסילה בפועל.

2. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

3. 800 ₪ קנס או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

4. מחייב את הנאשמת לחתום על התחייבות בגובה של 3000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשעה. תוקף ההתחייבות 3 שנים מהיום, לא תחתום - תיאסר למשך 30 יום.

5. בנסיבות העניין נוכח הפירוטים שפרטתי בגזר הדין, סבורני כי הטלת עונש מאסר מותנה יהיה בלתי מדתי ועל כן אני נמנע מכך.

6. הנאשמת תפקיד את רישיונה לאלתר בתיק ביהמ"ש.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי בחיפה.

ניתנה והודעה היום ט' אדר ב תשע"ד, 11/03/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט